

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/168/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613206652
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1613206652.4

Rozhodnutie

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú P. A., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov: B. A., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom V., B. ul. č. XXXX/XXX a J. S., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom X., D. ul. č. XXX, t.č. umiestneného v ÚVTOS a ÚVV J., V. N., č. X, priečinok č. XX, J., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd zveruje maloletú P. A., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej P. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, podľa osobitného zákona v danom čase mesačne, počnúc 01.06.2013, ktoré výživné bude zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 01.06.2013 do 31.08.2014 vo výške 150,48 Eur, súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 Eur spolu s bežným výživným k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia pod hrozbou straty výhody splátok a hrozbou exekúcie.

Do zaplateného výživného za obdobie od 01.06.2013 do 31.08.2014 súd otcovi započítava sumu 255,99 Eur.

Vo zvyšku súd návrh matky zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 05.06.2013 sa matka domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, žiadala, aby súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal prispievať mesačne na jeho výživu výživným vo výške 150 Eur mesačne, počnúc od podania návrhu. Uviedla, že s otcom maloletého dieťaťa nie sú manželia, od mája 2010 nežijú v spoločnej domácnosti, otec o dieťa neprejavuje záujem.

Nakoľko sa otec nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, bol dňa 16.06.2014 vypočutý dožiadaným Okresným súdom Trenčín. Uviedol, že súhlasí, aby bola maloletá P. počas jeho výkonu trestu zverená do osobnej starostlivosti matky. S navrhovanou výškou výživného nesúhlasil, nakoľko

je vzhľadom k jeho súčasným zárobkovým pomerom neprimerane vysoká. Otec súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal v jeho neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Zástupca kolízneho opatrovníka sa k návrhu matky pripojil, v časti určenia výživného navrhol otca zaviazal prispievať na výživu maloletej minimálnym výživným, vzhľadom na súčasnú situáciu otca a nemožnosť dosahovať príjem.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov, oboznámil sa s rodným listom maloletého dieťaťa, so spisom dožiadaného Okresného súdu Trenčín č. 26Pd 7/2014, potvrdeniami o príjmoch otca, potvrdením ÚPSVaR Malacky o poberaní dávok v hmotnej núdzi matkou, rozsudkom Okresného súdu v Malackách č. 1T/274/2008 zo dňa 14.01.2009, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 1T 172/2009 zo dňa 26.10.2009, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 1T 43/2010 zo dňa 30.06.2010, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 2T 146/2009-36 zo dňa 30.12.2010, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 1T 61/2010 zo dňa 28.01.2013, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 1T 103/2012 zo dňa 25.03.2013, so správou ÚPSVR zo šetrenia pomerov v domácnosti matky maloletej zo dňa 28.07.2014, správou ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 30.07.2014, ako aj ostaným obsahom spisovej dokumentácie a zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, otcovstvo k maloletej bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred príslušným orgánom matričného úradu, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od mája 2010.

Matka maloletej je slobodná, spolu s maloletou žije rodinnom dome, ktorý je v osobnom vlastníctve rodičov matky; v rodinnom dome bývajú okrem matky s maloletou rodičia a šiesti súrodenci matky. Je nezamestnaná, od 12.04.2013 je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, poberá prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne, do 11.04.2013 poberala rodičovský príspevok (v období od apríla do decembra 2010 vo výške 164,22 Eur mesačne, v roku 2011 vo výške 190,10 Eur mesačne, v období od januára do apríla 2014 vo výške 199,60 Eur). Je poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi, v období od 01.01.2009 do 30.04.2011 (v roku 2009 v priemernej výške 61,12 Eur netto mesačne, v roku 2010 v priemernej výške 36,80 Eur netto mesačne, v období od januára do apríla roku 2011 v priemernej výške 13,50 Eur netto mesačne), v období od 01.07.2013 doposiaľ (v období od júla do decembra 2013 v priemernej výške 108,97 Eur netto mesačne, v období od januára do júla 2014 v priemernej výške 91,84 Eur netto mesačne).

Otec je slobodný, od 12.12.2012 je vo výkone trestu, podľa jeho vyjadrenia pred nástupom do výkonu trestu bol od februára 2009 zamestnaný v Českej republike ako stavebný vedúci, býval na ubytovni s nájomným vo výške 1500 Kč mesačne. Otec bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Malackách č. 1T/274/2008 zo dňa 14.01.2009, právoplatným dňa 14.01.2009 za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 1T 172/2009 zo dňa 26.10.2009, právoplatným dňa 26.10.2009 za spáchanie pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 2T 146/2009-36 zo dňa 30.12.2010, právoplatným dňa 06.05.2011 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 1T 61/2010 zo dňa 28.01.2013, právoplatným dňa 28.01.2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 1T 103/2012 zo dňa 25.03.2013, právoplatným dňa 10.04.2013 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Výkon trestu nastúpil dňa 12.12.2012, s predpokladaným dátumom prepustenia 07.11.2017. V období od 08.07.2013 do 18.07.2014 bol zaradený v pracovnom procese s odmenou odsúdeného vo výške cca 95 Eur mesačne brutto, s kladným pracovným hodnotením ÚVTOS a ÚVV J., v súčasnosti je nezaradený z objektívnych dôvodov - dočasné prerušenie prác na pracovisku. Z odmeny odsúdeného je otcovi zraňané výživné pre maloletú P. (v období od septembra do decembra 2013 v celkovej výške 81,27 Eur, v období od januára do júla 2014 v celkovej výške 157,53 Eur). Nehnutelnosti, ani hnutelné veci väčšej hodnoty nevlastní. Pokiaľ ide o jeho zdravotný stav, má zdravotné problémy (kríva na nohu); podľa jeho vyjadrenia ho tento zdravotný problém pri výkone práce neobmedzuje.

Maloletá P. je zdravá, materskú školu zatiaľ - pre nedostatok voľného miesta nenavštevuje. Rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnostiam rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť za strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 5 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práv a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. Zákona o rodine, veta prvá a druhá, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určiť, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Súd konštatuje, že úprava zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov prichádza do úvahy v prípade, ak rodičia spolu nežijú, ani sa spoločne nepodieľajú sa na úhrade nákladov domácnosti. Vzhľadom k zisteným skutkovým okolnostiam súd konštatuje, že v danom prípade boli naplnené zákonné podmienky, na základe ktorých je úprava zverenia maloletého dieťaťa nevyhnutná, keďže rodičia spolu nežijú, tento stav nie je prechodný a o výkone týchto práv sa rodičia nedohodli.

Na základe šetrenia kolízneho opatrovníka neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa, matka riadne vykonáva svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovstva a starostlivosť, ktorú dieťaťu poskytuje, je v záujme jeho výchovy, zdravia a všestranného rozvoja. Súd pri rozhodovaní rešpektoval citové väzby maloletého dieťaťa, ako aj skutočnosť, že matka sa o maloletú riadne stará, zabezpečuje jej zdravé rodinné prostredie, poskytuje sústavnú osobnú starostlivosť, preto rozhodol o zverení maloletej Asie do osobnej starostlivosti matky, ktorá spôsobom svojho života dáva záruku, že osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Súd súčasne konštatuje, že zverením dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nie je dotknuté právo druhého z rodičov, teda všetky rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu ostávajú zachované. Ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia len s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa.

Vzhľadom k tomu, že rodičia spolu nežijú, o maloletú sa riadne stará matka, so zverením do jej starostlivosti súhlasil ako otec nachádzajúci sa vo výkone trestu, tak aj kolízny opatrovník maloletého dieťaťa, súd zveril maloletú do starostlivosti matky.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 76 ods. 3 Zákona o rodine v prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 76 ods. 4 Zákona o rodine plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 27/1970). V rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu bude vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, boli zabezpečené výživným určeným v zodpovedajúcej miere (R 14/1966).

Pri ustálení výšky výživného súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil osobnú starostlivosť matky o dieťa (len jej starostlivosť), vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, vývojové potreby, ako aj celkový vývoj životných nákladov. Procesom dokazovania súd zistil, že matka je toho času nezamestnaná, okrem maloletej P. nemá inú vyživovaciu povinnosť, žije v domácnosti svojich rodičov spoločne s ďalšími šiestimi súrodencami. Jej jediným príjmom sú prídavky na maloletú P. a dávky v hmotnej núdzi vo výške cca 92 Eur mesačne. Súd súčasne posudzoval pomery povinného. Otec maloletej je od 12.12.2012 vo výkone trestu odňatia slobody, s predpokladaným dátumom prepustenia 07.11.2017. V období od 08.07.2013 do 18.07.2014 bol zaradený v pracovnom procese s odmenou odsúdeného vo výške cca 95 Eur mesačne brutto, v súčasnosti je nezaradený z

objektívnych dôvodov. Vzhľadom k možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného má súd za to, že otec maloletej nie je v súčasnej dobe schopný plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletej P. v rozsahu navrhovanom matkou (vo výške 150 Eur mesačne), preto aj s prihliadnutím na jeho pomery pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody rozhodol tak, že uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej v minimálnom zákonom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa podľa osobitného predpisu (zákon č. 601/2003 Z.z. o životnom minime) a vo zvyšku návrh matky zamietol.

Čo sa týka počiatku zvýšenia výživného, súd vychádzal z dátumu, kedy matka podala návrh - i keď je možné výživné pre maloleté dieťa priznať i spätne, najviac však na dobu 3 rokov od podania návrhu (§ 77 ods. 1 ZR), matka spätne výživné priznať nežiadala, preto sa súd spätným výživným nezaoberal, keďže v konaní neboli na takéto rozhodnutie preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa a výživné priznal od prvého dňa kalendárneho mesiaca, v ktorom bol podaný návrh - t. j. od 01.06.2013.

Pri určení výšky výživného zohľadnil súd finančné plnenie otca vo výške 255,99 Eur (suma výživného, ktorá bola otcovi zrazená z odmeny odsúdeného ÚVTOS a ÚVV J. v období od septembra 2013 do júla 2014). Zročné výživné za obdobie od 01.06.2013 do 31.08.2014 po započítaní 255,99 Eur predstavuje 150,48 Eur (1 mesiac x 26,65 Eur + 14 mesiacov x 27,13 Eur - 255,99 Eur). Zročné výživné pre maloletú povolil súd otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 Eur spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, vzhľadom na nepriaznivú situáciu otca.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O. s. p., nakoľko sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne vo dvoch vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

veci.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p., pri rozsudkom predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p., predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.